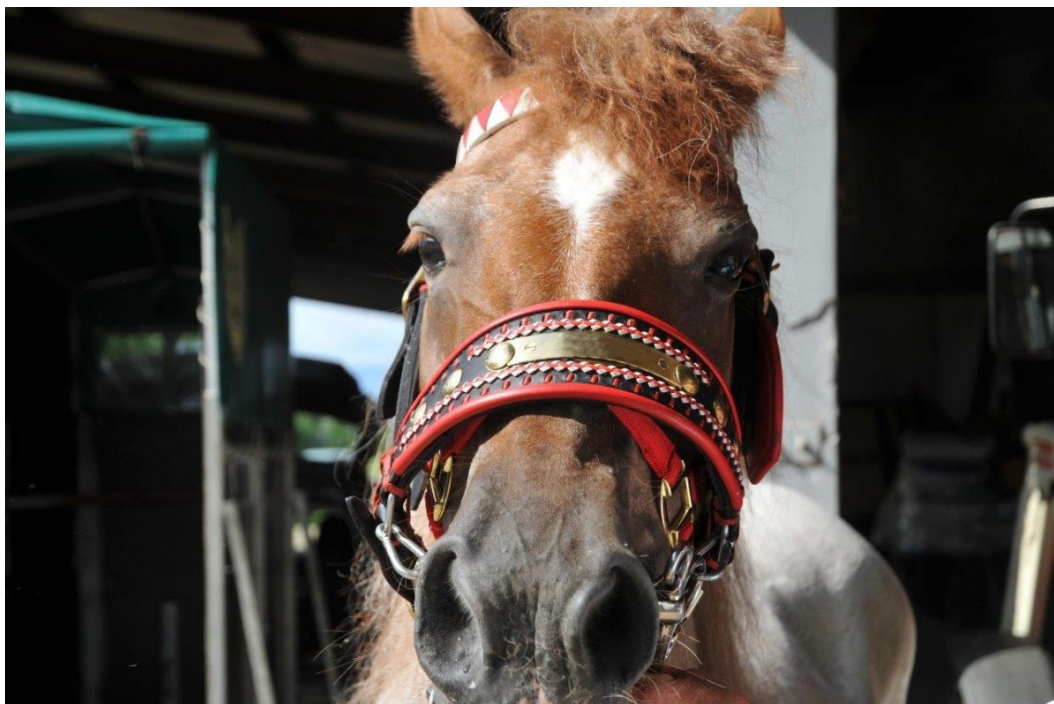

A povem vam, da je Elija že prišel, pa ga niso spoznali, ampak so z njim storili, kar so hoteli. (Mt 17, 10-13)

O ČUDODELNEM POVODCU

Pri neki hiši so imeli mnogo otrok. Ker so se težko preživljali, je najstarejši sin odšel od doma, da bi si našel kakšno delo. Dolgo je že hodil, ko je na hribu zagledal lep grad. Mislil si je, da bo tam zagotovo dobil kakšno delo. Tedaj pa je k njemu priletela ptica. Prosila ga, naj jo skrije pod suknjo, da je ne bodo ubili lovci. Mladenič jo je res dobro skrnil in počakal, da so se lovci oddaljili. Ko jo je izpustil, mu je žival obljubila, da mu bo povrnila dobroto.

Malo pozneje je na poti srečal zajca, nato pa še raco. Tudi onadva sta bežala pred lovci. Fant ju je skrnil in rešil.

Končno je mladenič prispel v grad in vprašal, ali imajo zanj kakšno delo. Rekli so mu, da bo podnevi pomagal vrtnarju, ponoči pa pasel kobilu na povodcu.

Prvo noč je vodil kobilu s povodcem na pašo. Ker pa je bil utrujen od dolge poti, si je ovil povodec okoli roke, legel v travi in zaspal. Ko se je zjutraj zbudil, je imel v roki samo povodec, kobile pa ni bilo nikjer. Vsepovsod jo je iskal, a je ni našel. Potem pa je priletel ptič, ki ga je fant rešil pred lovci. Rekel mu je, da bo z razkopavanjem naredil meglico, v katero naj vrže povodec. To je storil in meglica se je spremenila v kobilu. Fant jo je brž zahajal in odjezdil domov.

Drugo noč je spet gnal kobilu na pašo. Nekaj časa jo je pasel, nato pa postal utrujen in zaspan, zato si je ovil povodec okoli roke. Prej pa ga še močno privezal kobilu okrog noge. Legel je in zaspal. Zjutraj je v roki spet držal samo povodec, kobile pa ni bilo nikjer. Pa je priskakljaj zajec in rekel, naj vrže povodec v meglico, ki jo bo naredil. In meglica se je spremenila v kobilu.

Tudi tretjo noč mu je kobila ušla. Tokrat je fantu na pomoč prišla raca. Naredila je meglico in mladenič je kobilo dobil nazaj.

Ko se je vrnil nazaj v grad, je k njemu pristopila najmlajša grajska hči. Rekla mu je, naj gre h graščakinji po plačilo, vendar naj od nje ne vzame ničesar drugega kot povodec. Z njim bo lahko dobil konja, kakršnega bo potreboval. Res je prosil za povodec, ki mu ga je graščakinja le s težavo izročila. Iz jeze ga je spremenila, da je za sedem let postal nem. Hotela ga je spoditi iz gradu, na hčerino prigovarjanje pa le privolila, da je lahko ostal in pomagal pri delu na vrtu, oskrboval kokoši in prinašal drva v kuhinjo.

Po nekaj letih je prišel čas, ko naj bi se vse tri grajske hčere poročile. Prišlo je veliko snubcev. Starejši hčeri sta si izbrali bogata viteza, najmlajša pa ni hotela drugega kot nemega hlapca. Preden so se pa poročile, se je vnela vojna. Tudi oba viteza, zaročenca starejših grajskih hčera, sta morala na vojno. Preden so se ločili, so napravili veliko pojedino, na katero so povabili mnogo prijateljev in vitezov. Pri slovesu je vsaka hči svojemu zaročencu dala dragocen robec, na katerega je vsaka sama z zlatimi črkami izvezla svoje ime. Ker je bil hlapec na gradu nezaželen, so mu za bitko dali starega mršavega konja. Mislili so, da bo s konjem vred poginil kje na poti. Ko so bili vitezi že daleč od gradu, so opazili, da hlapca ni več z njimi. Razveselili so se in mislili, da je poginil kje v jarku. Pa ni bilo tako. Ravno takrat je minilo sedem let. Hlapec se je spremenil v lepega mladeniča, potresel je povodec in zase zahteval najboljšega konja. Z njim je odjezdil v vojno.

V bitki je zagledal ranjenega zaročenca starejše hčere in mu s svojim robcem povezal rano. Po končani vojni so na gradu pripravili veliko gostijo, ker sta se vrnila zaročenca starejših dveh hčera. Mlajšo pa so zasmehovali, češ da se hlapec s kljusetom ne bo nikoli vrnil. Tedaj pa so v daljavi zagledali lepega mladega viteza, ki je jahal proti gradu. Nihče ga ni spoznal, le vojaki so pripovedovali o njegovi hrabrosti in moči, ki so ju spoznali v bitki. Vitez je prosil mladeniča, ki mu je povezal robec na rano, naj ga odveže, da ga bo pokazal najmlajši hčeri. Ta je precej spoznala robec, ki ga je dala svojemu ženinu, preden je šel na vojsko.

Čez nekaj dni so v gradu slavili poroko vseh treh grajskih hčera. Med ženini je bil najlepši prav ženin najmlajše hčere. *(Prirejeno po slovenski ljudski pravljici.)*

Zakaj so norčevali iz mladeniča? V čem je bil drugačen od ostalih? V čem si ti drugačen od drugih? Je tudi tebe kdo že kdaj zasmehoval? Zaradi česa? Kako si se takrat počutil? Si tudi ti kdaj koga zasmehoval? Tudi Jezusa so velikokrat zasmehovali, a ni pustil, da bi ga to odvrnilo od izpolnitve naloge, s katero je bil poslan na Zemljo.

IZZIV ZA JUTRIŠNJI DAN: *Bodi ponosen na to, kar si, kar znaš in kar zmoreš.*